

Nr 248.

Av herr **Rahmn**, om *slutförande av utredningarna angående statstjänstemännens löneförhållanden.*

Frågan om revision av gällande avlöningsreglementen och lösandet av lönefrågan för olika delar av statsförvaltningen har under en lång följd av år varit föremål för utredning.

Detta gäller i främsta rummet de hittills oreglerade tjänstemannagrupperna, beträffande vilka utredningsarbetet i vissa fall pågått sedan mera än femton år. Såväl för dessa tjänstemän som för de befattningshavare, vilka tillhöra vad man med ett något oegentligt uttryck plägar kalla *nyreglerade förvaltningsområden* — lönerogleringarna genomfördes ju för dessa 1920 och närmast följande år — föreligger sedan länge ett stort behov av en grundlig översyn av lönerogleringarna, en revision av avlöningsbeloppen och en omprövning av olika gruppers inplacering å löneskalan. Härför erforderligt förberedande utredningsarbete torde i allt väsentligt redan hava utförts av 1928 års lönekommitté.

Till följd av den ekonomiska depression, som inbröt vid den tidpunkt, då lönerogleringsspörsmålen skulle upptagas till avgörande, blevo desamma, som känt är, tills vidare undanskjutna. På grund av ogynnsamma förhållanden kunde tjänstemännen sålunda icke få sina lönefrågor reglerade vid avsedd tidpunkt. Ej ens detaljförbättringar ha under tiden medgivits. Olika framställningar från befattningshavarehåll av sådana ha regelbundet avisats under hänvisning till den förestående allmänna överarbetningen av avlöningsreglementena, vid vilken samtliga framförda spörsmål borde samtidigt prövas. Desto mera angeläget synes det därför vara, att, då hinder härför numera icke längre föreligger, ifrågavarande spörsmål snarast erhåller en tillfredsställande lösning.

Det hade givetvis varit önskvärt, om lönefrågorna, åtminstone beträffande vissa tjänstemannagrupper, kunnat föreläggas innevarande års riksdag. Såsom av statsverkspropositionen framgår, har emellertid det ytterligare utredningsarbete, som för detta ändamål ansetts erforderligt, ej blivit slutfört i så god tid, att detta kunnat ske. Helt naturligt har det bland tjänstemännen, vilka genom sina organisationer vid upprepade tillfällen begärt, att den erforderliga slutliga överarbetningen av de vilande lönerogleringsförslagen skulle igångsättas, väckt besvikelse och misstämning, att lönerogleringsspörsmålen ej heller i år blivit framlagda för riksdagen och att det endast beträffande lärarpersonalen ställts i utsikt, att så skulle kunna ske nästa år. Av vissa uttalanden av finansministern i årets remissdebatt kan man visserligen draga den slutsatsen, att regeringen har för avsikt att nu fullfölja lönerogleringsarbetet, men någon tidpunkt har icke angivits, inom vilken utred-

ningarna beräknas bli slutförda och ett eventuellt förslag framlagt. Någon säkerhet föreligger sålunda ej för att detta kommer att ske vare sig nästa år eller det därpå följande. Man riskerar sålunda, att lönefrågan än en gång skall bli föremål för en utdragen utredning, verkställd under en tid av goda konjunkturer, för att sedan framläggas, när förutsättningarna för en tillfredsställande lösning måhända ej längre förefinnas, eller kanske ännu en gång undanskjutas.

Ett sådant förfaringssätt är icke blott orättvist mot de anställda, utan säkerligen i längden till skada jämväl för staten såsom arbetsgivare.

Jag finner det därför angeläget, att den slutliga översynen av de vilande löneregringsförslagen nu bedrivs med kraft och skyndsamhet, så att förslag i ämnet kan föreläggas nästa års riksdag beträffande samtliga tjänstemannagrupper, vilkas avlöningsförhållanden avsetts skola regleras genom de nu vilande löneregringsförslagen.

Under åberopande av vad ovan anförts får jag därför hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag till löneregrering för statens befattningshavare jämte folkskolans och småskolans lärarpersonal måtte föreläggas 1937 års riksdag.

Stockholm den 23 januari 1936.

Gösta Rahmn.